

2. Jeżeli istniejący stan obudowy, szczególnie po jednej stronie drogi, nie pozwala, na ustalenie odległości obiektów budowlanych zgodnie z tabelą podaną w ust. 1, należy dążyć przy zmniejszonej odległości inwestycji budowlanej z jednej strony drogi do odpowiedniego zwiększenia odległości linii zabudowy od osi po drugiej jej stronie w taki sposób, aby suma tych odległości odpowiadała podwojonej odległości podanej w tabeli.

§ 8. Minimalna odległość obiektów budowlanych od osi dróg nieprzełotowych wewnątrz wiejskiej jednostki osadniczej nie może wynosić mniej niż 6 m.

§ 9. 1. Jeżeli obok drogi publicznej przebiega linia tramwajowa, odległość obiektów budowlanych określona w § 7 ulega zwiększeniu o szerokość torowiska, z tym że obiekty budowlane powinny być oddalone co najmniej o 10 m od osi toru.

2. Jeżeli obok drogi publicznej przebiega linia kolejowa, odległość obiektów budowlanych od strony linii kolejowej ustala się według zasad podanych w § 11.

§ 10. 1. Stacja paliw dla samochodów oraz budynki transformatorów i podstacji elektrycznych mogą być wznoszone w zależności od potrzeby w odległości, mniejszej niż określona w § 7, pod warunkiem, że nie wpłynie to na pogorszenie warunków bezpieczeństwa i transportu.

2. Stacje paliw dla samochodów powinny być ponadto oddzielone od drogi wysepką wzniesioną ponad poziom drogi, o szerokości co najmniej 3 m i długości umożliwiającej postój co najmniej 4 samochodów.

Rozdział 3.

Inwestycje budowlane przy liniach kolejowych.

§ 11. O ile dalsze przepisy rozporządzenia nie stanowią inaczej, obiekty budowlane mogą być usytuowane w odległości co najmniej 10 m od granicy obszaru kolejowego, przy czym odległość ta nie może być mniejsza niż 20 m od osi najbliższego toru kolejowego.

§ 12. 1. Budynki o pokryciu palnym oraz składy materiałów łatwopalnych mogą być wznoszone w odległości co najmniej 30 m od granicy obszaru kolejowego i nie mniej niż 40 m od osi najbliższego toru kolejowego, o ile przepisy szczególne o budowie określonych rodzajów składów nie przewidują odległości większych.

2. Jeżeli tory kolejowe położone są na nasypach, minimalna odległość obiektów, wymienionych w ust. 1, ulega zwiększeniu o 1,5-krotną różnicę poziomów krawędzi torowiska i terenu budowy.

§ 13. 1. Przepis § 11 nie dotyczy obiektów budowlanych przy stacjach kolejowych oraz przy bocznicach kolejowych w obrębie zamkniętych zakładów przemysłowych i górniczych.

2. Do istniejących bocznic kolejowych o niewielkim ruchu mogą być stosowane odstępstwa od przepisu § 11 za zgodą właściwego wojewódzkiego organu planowania przestrzennego w porozumieniu z właściwą dyrekcją okręgową kolei państwowych.

§ 14. Niezależnie od zachowania odpowiedniej minimalnej odległości od drogi publicznej lub linii kolejowej — obiekty budowlane przy skrzyżowaniach na jednym poziomie dwóch dróg publicznych lub linii kolejowych albo drogi publicznej z linią kolejową mogą być usytuowane tylko poza liniami wyznaczającymi obszar widoczności, określonymi odrębnie dla każdego skrzyżowania zgodnie z odpowiednimi przepisami.

Rozdział 4.

Inwestycje budowlane w otoczeniu lotnisk.

§ 15. 1. Na terenach przylotniskowych otaczających lotniska obowiązuje zakaz zabudowy lub jej ograniczenie pod względem wysokości, ustalone w normach państwowych dla danej klasy lotniska.

2. W przypadkach uzasadnionych bezpieczeństwem ruchu lotniczego, niezależnie od ograniczeń określonych w ust. 1, mogą być wprowadzone ograniczenia dotyczące zakresu użytkowania obiektów budowlanych na terenach przylotniskowych.

3. Decyzję o warunkach użytkowania poszczególnych obiektów budowlanych (ust. 2) wydaje właściwy organ państwowego nadzoru budowlanego.

§ 16. Linie elektryczne wysokiego napięcia powinny być budowane z zachowaniem odległości ustalonych w obowiązujących normach państwowych.

§ 17. W każdym przypadku budowy linii elektrycznych wysokiego napięcia, zakładów i urządzeń radiołączności oraz wszelkich budowli o wysokości 100 m i wyższych decyzja o lokalizacji szczegółowej może być wydana jedynie po przedstawieniu przez inwestora zgody Ministra Komunikacji i Ministra Obrony Narodowej.

Rozdział 5.

Przepisy końcowe.

§ 18. Stosownie do art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) z dniem wejścia w życie rozporządzenia tracą moc:

- 1) art. 1, 2, 3 i 4 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o oddaleniu budowli, składów, zadrzewienia i robót ziemnych od linii kolejowych oraz o pasach ochronnych przeciwpożarowych i zasłonach odśnieżnych (Dz. U. Nr 28, poz. 220);
- 2) art. 15 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. Nr 89, poz. 656 z późniejszymi zmianami).

§ 19. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury oraz innym zainteresowanym ministrom.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

260

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 listopada 1961 r.

w sprawie zmiany granic niektórych powiatów w województwie łódzkim.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z powiatu łaskiego w województwie łódzkim wyłącza się:

1) gromady Kodrań, Rusiec i Wola Wiązowa i włącza się je do powiatu pajęczańskiego,

2) gromadę Szczerców i włącza się ją do powiatu bełchatowskiego

w tymże województwie.

§ 2. Z powiatu wieluńskiego w województwie łódzkim wyłącza się gromadę Radoszewice i włącza się ją do powiatu pajęczańskiego w tymże województwie.

§ 3. Z gromady Brudnów w powiecie poddębickim, województwie łódzkim wyłącza się wieś Władysławów i włącza się ją do gromady Parzęczew w powiecie łęczyckim, w tymże województwie.

§ 4. Z gromady Kodrań w powiecie pajęczańskim, województwie łódzkim wyłącza się wieś Bednarze i włącza się ją do gromady Szczerców w powiecie bełchatowskim, w tymże województwie.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

261

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 listopada 1961 r.

w sprawie zmiany granic województw kieleckiego, rzeszowskiego i warszawskiego.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z powiatu kozienickiego w województwie kieleckim wyłącza się:

1) z gromady Ryczywół wsie: Kraski Dolne, Kraski Górne, Kraski Nowe i Pasternik i włącza się je do gromady Podlęż w powiecie garwolińskim,

2) z gromady Świerże Górne wsie Antoniówka Świerżowska i Antoniówka Wilczkowska oraz kolonię Rybakówka i włącza się je do gromady Maciejowice w powiecie garwolińskim,

3) z gromady Wólka Tyrzyńska część kolonii Wólka Tyrzyńska Nadwiślańska położoną na prawym brzegu rzeki Wisły i włącza się ją do gromady Pawłowice w powiecie ryckim,

województwie warszawskim.

§ 2. Z powiatu grójckiego w województwie warszawskim wyłącza się:

1) z gromady Michałowice tereny lasów państwowych Nadleśnictwa Białobrzegi obejmujące kompleks główny Bo-

rowina o powierzchni 1388,14 ha wraz z enklawami leśnymi obejmującymi grunty wsi Ługowice o powierzchni 17,75 ha i grunty wsi Tomczyce o powierzchni 46,01 ha i włącza się je do gromady Kostrzyń,

2) z gromady Wrociszew kompleks Lasów Państwowych Majdan obejmujący oddziały 217 do 247 o powierzchni 722,55 ha i włącza się go do gromady Stomiec w powiecie białobrzeskim, województwie kieleckim.

§ 3. Z powiatu tarnobrzeskiego w województwie rzeszowskim wyłącza się:

1) z gromady Wielowieś wieś Koćmierzów,

2) z gromady Trześń część obszaru wsi Trześń ograniczoną od wschodu rzeką Trześniówką, od południa granicą wsi Wielowieś

i włącza się je do miasta Sandomierza w powiecie sandomierskim, województwie kieleckim.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

262

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 listopada 1961 r.

w sprawie zmiany granic powiatów choszczeńskiego, myśliborskiego, pyrzyckiego i stargardzkiego oraz w sprawie zniesienia osiedla Kluczewo w powiecie stargardzkim, województwie szczecińskim.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 48) oraz art. 5 ustawy z dnia 25 września 1954 r. o osiedlach i radach narodowych osiedli (Dz. U. Nr 43, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W województwie szczecińskim wyłącza się:

1) z miasta Lipiany w powiecie pyrzyckim miejscowość Zgnilec wraz z obszarem gruntów o powierzchni 126 ha i włącza się ją do gromady Myślibórz w powiecie myśliborskim,

2) z gromady Wapnica w powiecie stargardzkim miejsco-

wości Sicko, Sokoliniec i Trzebień i włącza się je do gromady Recz w powiecie choszczeńskim.

§ 2. W powiecie stargardzkim, województwie szczecińskim znosi się osiedle Kluczewo, a obszar jego włącza się do miasta Stargard Szczeciński w tymże powiecie i województwie.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz